31990R0386

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 386/90
z dnia 12 lutego 1990 r.
w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania Wspólnej Polityki Rolnej ([3]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2048/88 ([4]), Państwa Członkowskie mają podejmować środki niezbędne dla upewnienia się, że transakcje finansowane przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) są faktycznie realizowane i prawidłowo wykonywane, zapobiegać nadużyciom i eliminować je w razie ich zaistnienia oraz odzyskiwać kwoty utracone wskutek nieprawidłowości lub zaniedbania;

w specjalnym sprawozdaniu w sprawie systemu refundacji wywozowych produktów rolnych ([5]) oraz w sprawozdaniu rocznym dotyczącym roku budżetowego 1987 ([6]) Trybunał Obrachunkowy zwrócił uwagę na istnienie w niektórych Państwach Członkowskich szeregu niedociągnięć w zakresie monitorowania produktów rolnych, dla których przyznaje się refundacje lub inne kwoty w związku z wywozem;

systemem organizacyjnym, który stwarzałby zasadniczo najlepsze zabezpieczenie, a jednocześnie nie powodował ograniczeń ekonomicznych i kosztów administracyjnych przewyższających ewentualne zyski finansowe dla Wspólnoty, byłby system łączący fizyczną kontrolę wywozu z kontrolą ksiąg rachunkowych;

w celu poprawy i zharmonizowania środków podejmowanych przez Państwa Członkowskie należy stworzyć wspólnotowy system monitorowania;

taki system monitorowania musi opierać się w szczególności na fizycznych kontrolach na miejscu towarów w momencie ich wywozu, łącznie z towarami wywożonymi zgodnie z procedurą uproszczoną, oraz na kontroli wniosków o płatności dokonywanej przez agendy dokonujące płatności; kontrola ksiąg rachunkowych zainteresowanych przedsiębiorstw prowadzona *ex post* przez odpowiednie organy jest uregulowana rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającym dyrektywę 77/435/EWG ([7]);

z uwagi na znaczenie refundacji rolnych dla budżetu Wspólnoty, należy zwiększyć liczbę bezpośrednich fizycznych kontroli, łącznie, gdy jest to konieczne, z analizami laboratoryjnymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia niektóre procedury monitorowania, czy operacje dające tytuł do refundacji lub innych kwot odnośnie do wywozu są faktycznie realizowane i prawidłowo przeprowadzane.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, termin „towary" oznacza produkty, z tytułu których kwoty określone w ust. 1 wypłacane są zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, przyjętymi w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie przeprowadzają:

a) fizyczne kontrole towarów zgodnie z art. 3, w momencie zakończenia celnych formalności wywozowych, a przed wydaniem zezwolenia na wywóz tych towarów, na podstawie dokumentów przedłożonych jako potwierdzenie informacji zawartych w zgłoszeniu wywozowym; oraz

b) kontrolę dokumentów we wnioskach o płatności zgodnie z art. 4.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, które zobowiązują do rozszerzonej kontroli, fizyczne kontrole określone w art. 2 lit. a) muszą:

a) mieć formę kontroli na miejscu, przeprowadzanych często i bez uprzedniego ostrzeżenia;

b) w każdym wypadku obejmować nie mniej niż 5 % towarów wymienionych w zgłoszeniu wywozowym, z tytułu których składa się wnioski o kwoty wyszczególnione w art. 1 ust. 1.

2. Zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 6, wskaźnik podany w 1 lit. b) stosuje się:

([1]) Dz.U. C 29 z 6.2.1987, str. 5.
([2]) Dz.U. C 190 z 20.7.1987, str. 144.
([3]) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
([4]) Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 1.
([5]) Dz.U. C 215 z 26.8.1985, str. 1.
([6]) Dz.U. C 316 z 12.12.1988, str. 68.
([7]) Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18.

— do danego urzędu celnego,

— do danego roku kalendarzowego, oraz

— do danego sektora produkcji.

Zgodnie z tą samą procedurą, wskaźnik zakresu kontroli wyższy od 5 % może, w drodze wyjątku, zostać ustalony dla szczególnych przypadków i okresów, na podstawie obiektywnych danych wskazujących na podwyższone ryzyko nadużycia finansowego.

W takim przypadku uważa się, że wskaźnik podany w ust. 1 lit. b) został spełniony dla urzędu celnego, jeżeli, uwzględniając kontrole przeprowadzone we wspomnianych szczególnych przypadkach, minimalny wskaźnik 5 % został osiągnięty dla wszystkich sektorów łącznie w danym roku kalendarzowym.

3. W przypadku, gdy zwykła kontrola wzrokowa nie pozwoliła stwierdzić, że towary odpowiadają opisowi podanemu w nomenklaturze refundacji, oraz w przypadku, gdy z uwagi na klasyfikację lub jakość towarów konieczne są bardzo precyzyjne informacje o ich składnikach, organy celne weryfikują ten opis zgodnie z charakterem produktu w drodze kontroli organoleptycznej lub stosując metody bezpośredniego pomiaru, które obejmować mogą nawet przedstawienie towarów do analizy w specjalnie wyposażonych do tego celu laboratoriach.

4. Kontrole określone w niniejszym artykule są przeprowadzane bez uszczerbku dla ewentualnych środków, które mogą podejmować organy celne by zapewnić, że towary opuszczą obszar celny w takim samym stanie, w jakim się znajdowały podczas wydawania zezwolenia na wywóz.

Artykuł 4

Agencje dokonujące płatności kontrolują, na podstawie wniosków o płatności i innych dostępnych informacji, w szczególności na podstawie dokumentów wywozowych oraz uwag służb celnych, wszelkie dowody w tych dokumentach, przedstawione w celu uzasadnienia wypłaty danych kwot.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie podejmują kroki w celu skoordynowania kontroli indywidualnych podmiotów gospodarczych oraz włączenia weryfikacji przewidzianych w art. 3 i 4 oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 4045/89.

Takie skoordynowane kontrole są przeprowadzane z inicjatywy lub na wniosek pracowników Komisji lub organów celnych dokonujących kontroli fizycznych albo też właściwych władz badających wnioski o płatności bądź kontrolujących księgi rachunkowe na zasadzie *ex post facto*.

Artykuł 6

Wszelkie przepisy niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 rozporządzenia (EWG) nr 2727/75 [1] lub ewentualnie w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków.

Mogą one dotyczyć w szczególności:

— metody obliczania minimalnego procentu, określonego w art. 3 ust. 1 lit. b), a zwłaszcza szczegółowych zasad i/lub odstępstw od nich w odniesieniu do szczególnych sytuacji,

— towarów, które mają być poddane analizie na mocy art. 3 ust. 3,

— koordynacji kontroli między właściwymi służbami Państw Członkowskich i Komisji.

Artykuł 7

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 6, w odniesieniu do stosowania art. 3 ust. 1 i 2 zostają przyjęte środki przejściowe.

2. Przed dniem 1 stycznia 1992 r. Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie z postępów w wykonaniu niniejszego rozporządzenia i, w świetle zebranych doświadczeń, zaproponuje ewentualne niezbędne zmiany w systemie monitorowania, przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 1990 r.

W imieniu Rady

J. WALSH

Przewodniczący

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.